

[Melchior.]

kommer ud for at bruge tid på en lang række sager, som stjæler tid fra sager, som er påtrængende og skal færdigbehandles i denne samling. Også bortset fra det synes vi, at denne ændring, som er af rent formel art, burde vente til den samlede løsning, som justitsministeren antyder.

Med al anerkendelse for bestræbelsen på at sætte noget i gang føler vi altså, at der simpelt hen ikke er tid til det i denne samling, og at det bør vente nogle år. Vi må derfor primært afvise dette forslag, men er selvfølgelig åbne for at lade os overbevise, da det ikke er nogen principsag for os.

Ebba Strange (SF):

Ja men ministeren var jo forpligtet til at fremlægge et eller andet, og så fik vi altså dette lovforslag. Det er ikke, fordi jeg skal svare på ministerens vegne, men sådan oplever jeg dette forslag. Et eller andet skulle der altså skrives, og så kom det her.

Jeg skal gøre min kommentar meget kort. Jeg kan sige, at for socialistisk folkeparti er det meget vigtigt at bevare overformynderiets virksomhed i statslig regie, og så er det os i øvrigt flintrende ligegyldigt, om det hedder et direktorat i justitsministeriet, eller det hedder et overformynderi. Om vi flytter det i dag eller i morgen eller vi lader være, det skal vi ikke tage stilling til. Men som sagt, det skal bevares i statslig regie.

Jeg vil godt tilslutte mig noget af det, fru Mette Madsen og fru Tove Lindbo Larsen sagde, fordi jeg synes, overvejelserne omkring det familieretlige direktorat lyder spændende. Der er noget at bide i, der er noget, vi kan tage fat i, der er noget vi kan diskutere. Men det kan vi jo dårlig gøre endnu, så længe vi ikke har det fornødne materiale. Lad os se på det hele samlet, men hvis det er nødvendigt at få flyttet overformynderiets nu, så skal vi ikke stille os hindrende i vejen. Spændende er det jo, hvad vi kan bruge det familieretlige direktorat til; det glæder vi os til at vende tilbage til.

Niels Helveg Petersen (RV):

Vi er klar til at overveje ministerens forslag, også positivt, men jeg har den holdning, som også er kommet til udtryk fra anden side, at medmindre dette kan ses som et led i en vigtig omlægning, så er der nok ikke grund til den store begejstring.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Efter at have gennemlæst forslaget synes man ikke, der kan være nogen tvingende grunde til ligefrem at opløse overformynderiets nu. Vi er helt enige i det, der har været fremme om, at det ville være bedst, hvis man kunne vente nogle år og så få en sammenhæng med det familieretlige system. Vi vil godt være positive i udvalgsbehandlingen, men vi mener som sagt ikke, det er nødvendigt at gennemføre ændringen lige nu.

Alice Hedegaard (DR):

Retsforbundet har også sympati for forslaget om nedlæggelse af overformynderiets. At arbejdsområdet direkte skal henlægges til justitsministeriet, synes vi mindre godt om. Da det påtænkes at oprette endnu en styrelse, der skal varetage endnu flere af borgernes anliggender, og det er meningen, at denne styrelse til den tid også skal varetage overformynderiets opgaver, kunne man måske vente med dets overførelse, til denne styrelse er en realitet. Forslaget indeholder i det hele taget så mange muligheder, at udvalgsarbejdet må blive meget omfattende. Men retsforbundet er ikke ynder af al den offentlige administration af borgerne.

Justitsministeren (Orla Møller):

Hr. Melchior bemærkninger om personalet i overformynderiets vil jeg gerne først kommentere. Jeg synes, det personale har haft en helt urimelig arbejdssituation på grund af den usikkerhed, der har været omkring institutionen i flere år, og derfor er jeg glad for, at der er nogle enkelte, der har forstået, at der er grund til at sige, at vi må nære beundring for, at man har kunnet klare arbejdet og fortsætte rationaliseringsbestræbelserne og fået virkelig effektivt arbejde udført. Det må være en næsten umenneskelig situation at skulle klare et arbejde under stadig trussel om, at det hele raser sønder og sammen omkring én, så jeg synes, der er grund til at sige personalet en tak, fordi det er gået, som det er.

Jeg var nødt til at fremsætte et forslag, det skulle simpelt hen fremsættes nu, og hvad skulle jeg så vælge? Ja, hvis jeg nu havde valgt sagligt, så var der kommet et forslag, der sagde: overformynderiets skal fortsætte. Jeg siger det lidt stærkt. Der er nævnt en redegørelse, som hr. Tange henviser til, men denne redegørelse blev bearbejdet af repræsentanter fra administrationsdepartementet, fra finansministeriet og